

■ کتابها

- (۱) آشوری، داریوش. دو مقاله: پیرامون نثر فارسی و واژه‌سازی - پسوندایسم و مسئله برابر یایی برای آن در فارسی. تهران: آگاه، ۱۳۵۶. ۹۳ ص.
- (۲) آصفی، آصفه. آیین نگارش. تهران: مدرسه عالی علوم اداری و بازرگانی قزوین، ۱۳۵۲. ۱۴۷ ص.
- (۳) آیتی یزدی، عبدالحسین. روش نگارش یا موضوع نویسی. تهران: اقبال، [بی تا]. ۷۵ ص.
- (۴) ابراهیمی، نادر. فارسی نویسی برای کودکان. تهران: ایران کتاب، ۱۳۵۳.
- (۵) احمدی بیرجندی، احمد. بحثی در انشاء و نویسندگی. مشهد: باستان، ۱۳۴۹.
- (۶) احمدی گوی، حسن. ادب و نگارش (مختصری در فن نویسندگی، شیوه تحقیق، ترجمه، تلخیص، نامه نگاری، گزارش نویسی، نقطه گذاری، دستور زبان فارسی، سبکهای ادبی، انواع نظم و نثر و...). تهران: مدرسه عالی بازرگانی، [۱۳۵۶]. ۳۱۵ ص.
- (۷) ادیب سلطانی، میرشمس الدین. درآمدی بر چگونگی شیوه خط فارسی. تهران: امیرکبیر، ۱۳۵۴. ۳۱۷ ص.
- (۸) ———. راهنمای آماده ساختن کتاب: برای مؤلفان، مترجمان، ویراستاران، کتابداران، ناشران، چاپخانه‌ها، و دستداران کتاب. تهران: سازمان انتشارات و آموزش انقلاب اسلامی، ۱۳۶۵. ۱۱۰ ص.
- (۹) امامی، حسام الدین. هنر انشاء و نویسندگی. تهران: کانون معرفت، ۱۳۳۳. جلد دوم. ۲۴۸ ص.
- (۱۰) انوری، حسن [و] ارژنگی، هوشنگ. آیین نگارش پیشرفته. تهران: پیام، ۱۳۶۵.
- (۱۱) انوری، حسن [و] ارژنگی، هوشنگ. آیین نگارش مقدماتی. تهران: پیام، ۱۳۶۵.
- (۱۲) اوستا، مهرداد. روش تحقیق در دستور زبان فارسی و شیوه نگارش. تهران: عطانی، [بی تا].
- (۱۳) ایزدی، رضا. انشاء فارسی (چطور انشاء بنویسیم). تهران، امیرکبیر، ۱۳۳۴. ۷۴ ص.
- (۱۴) باب الحوائجی، نصرالله. اصول انشاء و نویسندگی. تهران: آسیا، ۱۳۵۰. ۲۲۸ ص.
- (۱۵) بدره‌ای، فریدون. واژگان نوشتاری کودکان دبستانی ایران. تهران: فرهنگستان زبان ایران، ۱۳۵۲.
- (۱۶) بنگاه ترجمه و نشر کتاب. آیین نامه انتشاراتی بنگاه ترجمه و نشر کتاب.
- (۱۷) پژوه، محمد. شالوده نحوزبان فارسی. تهران: [بی تا]. ۱۳۴۶. ۱۸۰ ص.
- (۱۸) ———. نشانه گذاری. تهران: [بی تا]. ۱۳۴۶. ۱۷۲ ص.
- (۱۹) تبرآ، حبیب. گزارش نویسی. تهران: امیرکبیر، ۱۳۵۵. ۹۶ ص.

کتابشناسی آیین نگارش و شیوه رسم الخط فارسی

محمدعلی رونق

این کتابشناسی که در دو بخش (کتابها و مقاله‌ها) تنظیم شده شامل مشخصات آثاری است که درباره آیین نگارش فارسی منتشر شده است. چون در بیشتر کتابها و مقاله‌هایی که درباره آیین نگارش نوشته شده مباحثی هم درباره رسم الخط موجود است، مصلحت آن دیده شد که کتابشناسی این دو موضوع یکجا تهیه شود. امید است این کوشش مختصر برای خوانندگان عادی و کسانی که در یکی از این دو موضوع کار و تحقیق می‌کنند سودمند باشد. و نیز صاحب نظران را برانگیزد تا چاره‌ای برای این همه تشتت بیندیشند و بر پایه همه منابع و نظرهای موجود رسم الخطی برای زبان فارسی فراهم کنند.

- ص. (۲۰) تقوی، صادق. پیشنهادی برای اصلاح خط فارسی. تهران: [بی‌نا]. ۱۳۵۰. ۱۳ ص.
- (۲۱) جواهری (وجدی). نگارش پارسی. تهران: عطائی، ۱۳۴۹. ۲۱۶ ص.
- (۲۲) جهان‌شاهی، ایرج. آیین نگارش و ادبیات کودکان و نوجوانان (کتاب درسی سال دوم دوره فوق‌دیپلم مراکز تربیت معلم). تهران: وزارت آموزش و پرورش، دفتر تحقیقات و برنامه‌ریزی و تألیف کتابهای درسی، ۱۳۵۹.
- (۲۳) ———. راهنمای نویسنده و ویراستار. تهران: شورای کتاب کودک، ۱۳۶۰. ۶۷ ص.
- (۲۴) حدادی، ایاز. انشاء و نویسندگی. تهران: عطائی، [بی‌نا]. ۲۱۹ ص.
- (۲۵) حقوقی، عسکر. آیین سخنوری و نگارش. تهران: [بی‌نا]. ۱۳۵۳. ۸۸ ص.
- (۲۶) حکیمیان، ابوالفتح. قلم‌رو قلم. [تهران: بی‌نا، ۱۳۵۱]. ۱۷۱ ص.
- (۲۷) خان‌شقایق، احمد علی. شیوه فارسی آسان (شامل انشاء فارسی، املاء فارسی و مختصری درباره تاریخ ادبیات و تحول نثر فارسی، قابل استفاده دانشجویان و دانش‌آموزان) تهران: زرین، ۱۳۵۴. ۱۲۰ ص.
- (۲۸) خدادوست، طاهره. تحقیق، مأخذ شناسی و گزارش نویسی. تهران: دانشگاه تهران، دانشکده علوم اداری و مدیریت بازرگانی، ۱۳۴۹.
- (۲۹) خلیق رضوی، محسن. دستور املاء. تهران: مرکزی، ۱۳۴۴. ۱۳۶ ص.
- (۳۰) دارایی، بهین. اشتقاق و املاء فارسی. تهران: مدرسه عالی دختران ایران، ۱۳۵۰.
- (۳۱) ———. دستور نگارش فارسی. تهران: مدرسه عالی دختران ایران، ۱۳۵۳.
- (۳۲) دانشگاه آزاد ایران. آیین‌نامه انتشاراتی دانشگاه آزاد. ۱۳۵۵.
- (۳۳) دستغیب، عبدالعلی. شیوه نگارش در آموزش انشاء. تهران: سپهر، ۱۳۶۴.
- (۳۴) دوانی، علی. هنر نویسندگی یا رهنمودی برای نویسندگان، گویندگان و خوانندگان. تهران: میقات، ۱۳۶۱.
- (۳۵) دوستخواه، جلیل. آیین نگارش و زبان فارسی. اصفهان: دانشگاه اصفهان، گروه زبان و ادبیات پارسی، ۱۳۵۱. (پلی‌کپی)
- (۳۶) دهناد، محمود. از اصول فراموش شده خط فارسی. [تهران: بی‌نا، ۱۳۴۴]
- (۳۷) رجبی، عباس. انشاء و نامه‌نگاری. تهران: رجبی، [بی‌نا]. ۶۴ ص.
- (۳۸) رجوی، کاظم. بهترین روش آموزش نگارش. تهران: علی‌اکبر علمی، ۱۳۳۵. ۱۲۲ ص.
- (۳۹) رحمانی، ابوالقاسم. آیین نگارش. تهران: عطائی، ۱۳۴۹. ۱۷۵ ص.
- (۴۰) رحمانی، شریف. چگونه بنویسیم، تهران: خزر، ۱۳۴۱. ۲۱۱ ص.
- (۴۱) رزمجو، حسین. روش نویسندگان بزرگ معاصر (شامل بحثهایی در هنر نویسندگی). مشهد: [بی‌نا]. ۱۳۴۱. ۱۶۵ ص.
- (۴۲) سازمان انتشارات و چاپ دانشگاه تهران. چند یادآوری درباره شیوه نگارش. تهران: سازمان انتشارات و چاپ دانشگاه تهران، ۱۳۵۰.
- (۴۳) سرافراز، علی‌اکبر. راهنمای پژوهش و نگارش مقالات علمی و رساله تحصیلی. مشهد: [بی‌نا]. ۱۳۶۶. ۸۲ ص.
- (۴۴) سعیدیان، عبدالحسین. روش نویسندگی و نامه‌نگاری. تهران: بنیاد، ۱۳۴۵. ۲۵۶ ص.
- (۴۵) سعیدی پور، محمود. انشاء و نامه‌نگاری عالی. [تهران]. خرد-سنائی، [بی‌نا]. ۲۲۴ ص.
- (۴۶) سمیعی، حسین (ادیب السلطنه). آیین نگارش. تهران: امیرکبیر - تأیید، ۱۳۲۴. ج + ۲۲۵ ص.
- (۴۷) سمیعی، احمد. آیین نگارش. تهران: مرکز نشر دانشگاهی، ۱۳۶۶. ۱۳۸ ص.
- (۴۸) شجاعیان، علی. انقلاب در ساده نویسی. [تهران: رسولی]. ۱۳۴۴. ۱۷۵ ص.
- (۴۹) شریعت، محمد جواد. زمینه بحث درباره آیین نگارش. اصفهان: مشعل، ۱۳۴۸. ۳۱۲ ص.
- (۵۰) شمار، جعفر. طرح جدید درباره رسم خط فارسی. [تهران: بی‌نا]. ۱۳۴۴. ۱۵ ص.
- (۵۱) شفیعی، محمود. شیوه خط و دستور زبان یا شیوه خط فارسی و گفتاری چند از دستور زبان فارسی. تهران: بانک ملی ایران، ۱۳۵۲.
- (۵۲) شهابی، علی‌اکبر. ماجرای تغییر خط. تهران: مرکزی، ۱۳۳۸.
- (۵۳) شهبازی، اسماعیل. راهنمای تهیه و تدوین پایان نامه و جزوه‌های تحقیقی در زمینه‌های مسائل روستائی. همدان: مدرسه عالی کشاورزی همدان، ۱۳۵۳.
- (۵۴) صابونچی، احمد. روش صحیح گزارش نویسی تحصیلی، علمی، بازرگانی، پایان‌نامه. تهران: [بی‌نا]. ۱۳۵۴.
- (۵۵) صادقی، خسرو. آیین نگارش ارزیابی کتاب. شیراز: [بی‌نا]. ۱۳۴۹.
- (۵۶) صداقت کیش، جمشید. گزارش نویسی. تهران: [بی‌نا]. ۱۳۵۳. ۲۰۷ ص.
- (۵۷) طالقانی، کمال. آیین دبیری. اصفهان: شرکت چاپ و نشر کتاب اصفهان، ۱۳۳۸. ۲۵۶ ص.

(۷۳) مصاحب، شمس الملوك. ساده نویسی در زبان فارسی (کلیاتی در فن سهولت کلام) با همکاری: ج. موریس هوفیلد. تهران: وزارت فرهنگ، اداره کل نگارش، ۱۳۳۴، ۲۰+۵۰ ص.
 (۷۴) مصری، محمد. بهشت سخن یا آیین نویسندگی. تبریز: امیدزدانی، ۱۳۴۶. ۲۴۷ ص.
 (۷۵) مهرین، مهرداد. فن نویسندگی. تهران: عطائی، ۱۳۳۰. ۱۴۳ ص.

(۷۶) نجفی، ابوالحسن. غلط نویسیم (فرهنگ دشواریهای زبان فارسی). تهران: مرکز نشر دانشگاهی، ۱۳۶۶. ۳۲۴ ص.
 (۷۷) نخعی، حسین. آیین نگارش. تهران: [بی نا]، تاریخ مقدمه ۱۳۵۲. ۹۹ ص.
 (۷۸) ——. راهنمای نگارش. دستورنامه املائی فارسی. تهران: امیرکبیر، ۱۳۳۹.

(۷۹) نفیسی، سعید. در مکتب استاد: شامل مباحثی درباره درست گفتن، درست نوشتن و درست خواندن. تهران: عطائی، ۱۳۴۴.
 (۸۰) نیساری، سلیم. دستور خط فارسی. تهران: بنیاد فرهنگ، ۱۳۴۲.

(۸۱) وزارت آموزش و پرورش، دفتر تحقیقات و برنامه ریزی درسی. گزارش پژوهشی گروه بررسی شیوه خط فارسی برای کتابهای درسی و انتشارات آموزشی. تهران: ۱۳۵۶.
 (۸۲) وزارت فرهنگ، اداره کل مطالعات و برنامه ها. شیوه خط فارسی (در دبستانها و دبیرستانها و همه آموزشگاههای کشور). تهران: ۱۳۴۲.

(۸۳) وزین پور، نادر. فن نویسندگی. تهران: مؤسسه عالی علوم ارتباطات اجتماعی، ۱۳۴۹. ۳۱۵ ص.
 (۸۴) وصال، جمشید. راه درست نوشتن. تهران: یگانه، ۱۳۳۷. ۴۷ ص.

(۸۵) ویدال هال، جودیت. اصول گزارش نویسی، راهنمای نوشتن گزارشهای علمی و اداری. ترجمه محمد نفی مهدوی. تهران: مرکز اسناد و مدارک علمی، ۱۳۶۶. ۳۳ ص.
 (۸۶) هیأت مؤلفین تهران. هنر نگارش (مخصوص دبیرستانها). تهران: پیروز، ۱۳۴۰. ۱۹۱ ص.

(۸۷) یا حقی، محمد جعفر [و] ناصح، محمد مهدی. راهنمای نگارش و ویرایش. مشهد: آستان قدس رضوی، ۱۳۶۵. ۱۵۰ ص.
 (۸۸) یغما، عادل. فن تلخیص کتاب. تهران: کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان، ۱۳۶۱. ۲۷ ص.

■ مقاله ها

(۱) آذرنوش، آذرتاش. «همزه و دشواری نوشتن آن». مقالات و بررسیها، دفتر هفدهم - هجدهم، (۱۳۵۳). ص ۱۴۵-۱۳۲
 (۲) آرام، احمد. «نقطه گذاری». راهنمای کتاب، سال چهارم، شماره اول و دوم، (فروردین - اردیبهشت ۱۳۴۰). ص ۱۹-۱۴ و ۱۱۴-۱۰۸.

(۵۸) طوسی، بهرام. هنر نوشتن و مهارتهای مقاله نویسی، طرز نوشتن مقاله های پژوهشی، علمی و ادبی مطابق با استانداردهای بین المللی و دانشگاهی. تهران: فرخ، ۱۳۶۵. ۱۴۰ ص.

(۵۹) عماد افشار، حسین. آیین درست نویسی، دفتر نخست: شیوه خط و املائی فارسی. تهران: مؤسسه عالی علوم ارتباطات اجتماعی، ۱۳۴۹. ۱۲۰ ص.

(۶۰) فرشیدورد، خسرو. املائی فارسی و نشانه گذاری. تهران: وحید، ۱۳۵۲.

(۶۱) فلاح عدل، ابوالقاسم. راهنمای نگارش. تبریز: حقیقت، ۱۳۴۳. ۲۱۱ ص.

(۶۲) فیاض، علی اصغر. شیوه نوشتن. تهران: جانزاده، ۱۳۶۳. ۱۴۳ ص.

(۶۳) فیاضی، ابوالحسن. انشاء فارسی. تهران: کانون معرفت، ۱۳۳۸. ۲۶۸ ص.

(۶۴) قزوینی، محمد. مقالات قزوینی. تهران: اساطیر، ۱۳۶۲. جلد اول و دوم.

(۶۵) کتابخانه ملی ایران. قواعد و ضوابط چاپ (شامل ضوابط انتشاراتی، شیوه خط فارسی، کتابنامه نویسی). تهران: کتابخانه ملی ایران، ۱۳۶۵.

(۶۶) گرانفر، ابراهیم. لزوم قطعی تغییر خط. [تهران: بی نا، ۱۳۳۶]. ۱۴۶ ص.

(۶۷) مبشری، اسدالله. تراز یا روش نویسندگی. تهران: دفتر نشر فرهنگ اسلامی، ۱۳۵۹. ۲۴۰ ص.

(۶۸) محجوب، محمد جعفر. فن نگارش یا راهنمای انشاء، تألیف و نگارش. [نویسنده همکار]: علی اکبر فرزام پور. تهران: نشر اندیشه، ۱۳۵۳. هجده + ۲۶۱ ص.

(۶۹) مدرسی، علی. راهنمای نویسندگی. تهران: حمید، ۱۳۳۸. ۲ جلد.

(۷۰) مرکز نشر دانشگاهی. رسم الخط مرکز نشر دانشگاهی. تهران: مرکز نشر دانشگاهی، ۱۳۶۱.

(۷۱) ——. زبان فارسی، زبان علم (مجموعه سخنرانیهای دومین سمینار نگارش فارسی ۱۱ تا ۱۴ شهریور ۱۳۶۳). تهران: مرکز نشر دانشگاهی، ۱۳۶۵. ۱۶+۲۴۳ ص.

(۷۲) مشکور، محمدجواد. دستورنامه. [تهران]: شرق، ۱۳۴۵. ۳۸۳ ص.

۳) آریان پور، امیرحسین. «شیوه نوشتن». از کتاب پژوهش تهران: امیرکبیر، ۱۳۶۲. ص ۵۰-۶۱.

۴) آزادی، پرویز. «اصول نگارش مقالات علمی». مجله جامعه دندانبزشکان، سال هفتم، شماره ۵ و ۶، ص ۵.

۵) آشوری، داریوش. «چند پیشنهاد درباره روش نگارش و خط فارسی». نشر دانش، سال ششم، شماره ششم، (مهر و آبان ۱۳۶۵). ص ۲-۸.

۶) ———. «نگاهی به دگردیسی زبان فارسی». از کتاب مسائل نثر فارسی (مجموعه سخنرانیهای اولین سمینار نگارش فارسی ۱۵ تا ۱۸ آبان ۱۳۶۱). تهران: مرکز نشر دانشگاهی، ۱۳۶۱. ص ۵۷-۶۸.

۷) آل احمد، جلال. «چند نکته درباره خط فارسی». از کتاب سه مقاله دیگر. تهران: رواق، ۱۳۴۲. ص ۴۰-۶۵.

۸) آموزگار، حبیب الله. «فارسی نویسی امروز و روشهای گوناگون». مجله آینده، سال سوم، شماره ۸، ص ۴۲۹-۴۲۷.

۹) ابراهیمی، نادر. «فارسی نویسی برای کودکان». پیام نوین، سال دهم، شماره ۴، (خرداد و تیر ۱۳۵۲). ص ۱۲-۱ و شماره ۵، ص ۲۶-۳۶.

۱۰) احمدی، بهزاد. «روش نگارش مقالات پژوهشی». امیرکبیر، نشریه علمی و مهندسی دانشگاه صنعتی امیرکبیر، شماره ۱، سال اول، (پائیز ۱۳۶۴). ص ۵۹.

۱۱) احمدی، عبدالرحیم. «هنر گفتن و نوشتن». صدف، شماره سوم، (آذر ۱۳۳۶). ص ۱۶۷.

۱۲) اعتصام زاده. «لزوم اصلاح خط فارسی». مجله آینده، سال اول، شماره سوم، (مهر ۱۳۰۴). ص ۱۸۵-۱۸۲ و شماره چهارم، ص ۲۴۸-۲۵۱.

۱۳) امیری، منوچهر. «اصول نویسندگی». سخن، دوره بیستم، شماره چهارم و پنجم، (مهر ۱۳۴۹). ص ۳۹۵.

۱۴) ———. «طرح نگارش». سخن، دوره بیستم، شماره دوم، (تیر ۱۳۴۹). ص ۱۴۷.

۱۵) انزایی نژاد، رضا. «مشکل انشاء». رشد، ادب فارسی، سال دوم، شماره سوم (پائیز ۱۳۶۵). ص ۴-۷.

۱۶) بدره ای، فریدون. «روش نوشتن یانویس و کتابنامه در نوشته های تحقیقی». راهنمای کتاب، سال سیزدهم، ضمیمه شماره اول و دوم، (فروردین-اردیبهشت ۱۳۴۹).

۱۷) ———. «شناخت ویژگیهای خط فارسی». نامه انجمن کتابداران ایران، دوره ۷، شماره ۳، (پائیز ۱۳۵۳). ص ۲۸۵-۲۷۱.

۱۸) بقائی، ناصر. «درباره املاء فارسی». سخنرانیهای نخستین دوره جلسات سخنرانی و بحث درباره زبان فارسی.

۱۹) بهار، محمدتقی. «تغییر خط فارسی». نگین، سال سوم، شماره ۱۲، ص ۱۱.

۲۰) بهمنیار، احمد. «املائی فارسی». آموزش و پرورش، سال بیست و سوم، شماره چهارم، ص ۶-۱ و شماره پنجم، ص ۱۴-۷.

شماره نهم، ص ۴۶-۳۹ و شماره دهم، ص ۲۰-۹.

۲۱) ———. «سبک نگارش و تألیف». یغما، سال بیست و هشتم، شماره ۱۲، (اسفند ۱۳۵۴). ص ۷-۸.

۲۲) پروین گنابادی، محمد. «درباره ساده نویسی و تهذیب نثر معاصر فارسی». تلاش، شماره ۹، (۱۳۴۷). ص ۴۹-۴۶.

۲۳) ———. «راه دیگر برای تهذیب و آسان کردن نثر فارسی». ایران آباد، شماره ۱۱، (۱۳۳۹). ص ۵۱-۵۴.

۲۴) ———. «راههای پیشگیری از هرج و مرج و لگام گسیختگی در نثر معاصر». ایران آباد، شماره ۱۰، (۱۳۳۹). ص ۵۸-۵۶.

۲۵) ———. «روش پیشرفت رسم الخط و املاء نثر جدید». ایران آباد، شماره ۱۲، (۱۳۳۹). ص ۲۸-۲۳.

۲۶) ———. «شیوه ای در نثر قدیم». ماهنامه فرهنگ، شماره پنجم و ششم، (خرداد ۱۳۴۱). ص ۹۹-۹۸.

۲۷) ———. «نثر معاصر در راه تهذیب». ایران آباد، شماره ۷، (۱۳۳۹). ص ۶۶-۶۵.

۲۸) ———. «هدفهایی که در نثر معاصر دنبال می شود». ایران آباد، شماره ۶، (۱۳۳۹). ص ۲۲-۲۰.

۲۹) پورداد، ابراهیم. «تغییر خط؟». از کتاب آناهیتا، پنجاه گفتار پورداد. به کوشش مرتضی گرجی. تهران: امیرکبیر، ۱۳۴۳.

۳۰) تجلیل، جلیل. «اگر معیار رسم الخط، زبان پالایش ندیده و نادرست باشد». اطلاعات، سه شنبه، ۳ شهریور ۱۳۶۶.

۳۱) تحریریه مجله آدینه. «خط فارسی و رسم الخط آدینه». آدینه، شماره ۱۱، (اردیبهشت ۱۳۶۶). ص ۶۵-۶۴.

۳۲) تقی زاده، حسن. «طرز نگارش فارسی». از کتاب مقالات تقی زاده. زیر نظر ایرج افشار. تهران: شکوفان، ۱۳۵۵. جلد پنجم، ص ۱۵-۳.

۳۳) نمره، یدالله. «در حاشیه خط فارسی و اصلاح و تغییر آن». مجله نیروی زمینی، شماره ۳۵، (۱۳۳۵). ص ۳۶-۳۲.

۳۴) جعفری، یونس. «خط فارسی». یغما، سال بیست و پنجم، شماره اول، (فروردین ۱۳۵۱). ص ۳۵-۳۳.

۳۵) جمال زاده، محمدعلی. «اصلاح املاء و رسم الخط فارسی». مجله دانشکده ادبیات دانشگاه تهران، سال دوازدهم، شماره سوم، (۱۳۴۴). ص ۳۱۹-۳۱۱.

۳۶) ———. «بلای انشاء و املائی عوامانه». یغما، دوره ۱۵، ص ۳۴۲-۳۴۵.

۳۷) ———. «دستوری در نویسندگی و داستان سرائی». یغما، سال بیست و دوم، (۱۳۴۸). ص ۵۳۶-۵۳۲.

۳۸) حمیدیان، سعید. «توصیه هایی به نویسندگان، مترجمان و ویراستاران». از کتاب مسائل نثر فارسی (مجموعه سخنرانیهای اولین سمینار نگارش فارسی ۱۵ تا ۱۸ آبان ۱۳۶۱). تهران: مرکز نشر دانشگاهی، ۱۳۶۱. ص ۱۳۳-۱۱۳.

۳۹) خانلری، پرویز ناتل. «درباره تغییر خط فارسی». سخن، دوره

- ۱۱، شماره ۱ (اردیبهشت ۱۳۳۹). ص ۳-۷.
۴۰. — «شیوه خط فارسی». سخن، دوره ۱۱، ص ۵۰۹-۵۱۳.
- ۴۱ «خط فارسی را چگونه باید نوشت». سخن، دوره ۱۰، شماره ۷. (مهر ۱۳۳۸). ص ۶۹۹-۷۰۸.
- ۴۲ خیامپور. «رسم الخط فارسی». نشریه دانشکده ادبیات و علوم انسانی تبریز، سال یازدهم، شماره اول، (بهار ۱۳۳۸). ص ۸۹.
- ۴۳ دارائی، بهین. «تدوین قواعد املاء و انشای فارسی». از کتاب مجموعه سخنرانیهای ششمین کنگره تحقیقات ایرانی. تبریز: دانشگاه تبریز، ۱۳۵۷. جلد دوم. ص ۱۹۹.
- ۴۴ دستغیب، عبدالعلی. «نثر فارسی در دوران معاصر و تحولات آن». نگین، سال سوم، شماره ۵. ص ۱۱-۱۰ و ۵۶-۵۲.
۴۵. — «نثر معاصر فارسی و چگونگیهای آن». پیام نوین، سال چهارم، شماره ۵. (بهمن ۱۳۴۰). ص ۱۸-۱.
- ۴۶ دشتی، علی. «تغییر همه چیز و تغییر الفباء». شفق سرخ، (۲۶ مهر ۱۳۰۷).
- ۴۷ دلاور، علی. «شیوه تدوین گزارش تحقیق برای انتشار در مجلات علمی». فصلنامه تعلیم و تربیت، سال اول، شماره ۴. (زمستان ۱۳۶۴). ص ۲۳.
- ۴۸ دولت آبادی، عزیز. «تحول نثر فارسی در نیم قرن اخیر، سره نویسی». نشریه دانشکده ادبیات و علوم انسانی تبریز، دوره ششم، شماره اول (فروردین و اردیبهشت و خرداد ۱۳۳۳). ص ۵۸. و شماره دوم، ص ۲۴۱.
۴۹. — «رسم خط فارسی». نشریه دانشکده ادبیات و علوم انسانی تبریز، سال یازدهم، شماره سوم. (پائیز ۱۳۳۸). ص ۲۲۹-۲۳۲.
- ۵۰ دولت آبادی، یحیی. «اسلوب نگارش». مجله آینده، سال دوم، شماره ۱۲. (اسفند ۱۳۰۶). ص ۸۷۲-۸۶۷.
- ۵۱ دیانی، محمدحسین. «یادداشت برداری». مشکوه، نشریه بنیاد پژوهشهای اسلامی آستان قدس رضوی، شماره‌های ۱۲ و ۱۳ (پائیز و زمستان ۱۳۶۵). ص ۱۹۷-۱۷۴.
- ۵۲ راضی، محمدحسین. «پراکنده‌گیهای املاتی در رسم الخط دری». ادب، جلد ۱۳، شماره ۱ و ۲، ص ۱۳-۱.
- ۵۳ سجادی، ضیاءالدین. «املاء فارسی در مدارس و راه رفع مشکل آن». مجله دانشکده ادبیات و علوم انسانی دانشگاه تهران، سال شانزدهم، شماره سوم. (۱۳۴۷). ص ۲۳۷-۲۲۶.
۵۴. — «بالآخره چطور بنویسیم؟ نظر خواهی درباره رسم الخط فارسی». گفتگو با دکتر ضیاءالدین سجادی. اطلاعات، سه‌شنبه، ۱۳ مرداد ۱۳۶۶ (قسمت اول). و سه‌شنبه ۲۰ مرداد ۱۳۶۶، گفتگو با دکتر مهدی درخشان. و سه‌شنبه ۲۷ مرداد ۱۳۶۶ گفتگو با بهاءالدین خرمشاهی.
- ۵۵ سلطانی گرد فرامرزی، علی. «انشای فارسی درسی فراموش شده». رشد، آموزش ادب فارسی. سال اول، شماره ۳ (پائیز ۱۳۶۴). ص ۲۷-۲۲.
- ۵۶ شعار، جعفر. «اصلاح املاهای فارسی را از کجا شروع کنیم؟». یغما، سال ۲۴. (۱۳۵۰). ص ۱۶۱-۱۵۷.
۵۷. — «رسم خط فارسی». راهنمای کتاب، سال نهم، شماره دوم. (تیر ۱۳۴۵). ص ۱۴۷-۱۴۳.
- ۵۸ شمس، منصور. «چند نکته درباره شیوه خط فارسی». از کتاب زبان فارسی، زبان علم (مجموعه سخنرانیهای دومین سمینار نگارش فارسی ۱۱ تا ۱۴ شهریور ۱۳۶۳). تهران: مرکز نشر دانشگاهی، ۱۳۶۵. ص ۸۹-۷۹.
- ۵۹ شوقی، عباس. «درباره املاء فارسی». آموزش و پرورش، جلد ۳۳، شماره ۸، ص ۴۵-۴۱.
- ۶۰ شهاب فردوس، هدایت الله. «دستور تعلیم الفبای نوین». نشریه فرهنگ خراسان، سال ۷، شماره ۱، (۱۳۴۸). ص ۵۶-۵۱.
- ۶۱ شهابی، علی اکبر. «نقد و نظری درباره رسم الخط فارسی». وحید، دوره ۱۰، شماره ۱۰. (دی ۱۳۵۱). ص ۱۰۸۸-۱۰۷۹.
- ۶۲ صادقی، علی اشرف. «زبان معیار». از کتاب مسائل نثر فارسی (مجموعه سخنرانیهای اولین سمینار نگارش فارسی ۱۵ تا ۱۸ آبان ۱۳۶۱). تهران: مرکز نشر دانشگاهی، ۱۳۶۱. ص ۵۵-۴۵.
- ۶۳ صبا، محسن. «روش تحقیق و شیوه تألیف». کتابهای ماه، سال چهارم، شماره اول و دوم، (فروردین و اردیبهشت ۱۳۳۹). ص ۱۲-۳.
- ۶۴ فرشیدورد، خسرو. «بחי درباره خط فارسی و پیشنهادهایی درباره یکسان کردن آن». وحید، سال نهم، شماره ۹. (آبان ۱۳۵۰). ص ۱۳۳۰-۱۳۱۸.
۶۵. — «بחי درباره رسم الخط فارسی». وحید، دوره دهم، شماره ۱۲ (اسفند ۱۳۵۱). ص ۱۳۶۶-۱۳۶۰. و دوره ۱۱، شماره ۱، ص ۸۲-۷۹. و شماره ۲، ص ۲۳۵-۲۳۲. و شماره ۳، ص ۳۲۶-۳۱۹.
۶۶. — «شیوه وضع و ترجمه اصطلاحات علمی و فنی». از کتاب مسائل نثر فارسی (مجموعه سخنرانیهای اولین سمینار نگارش فارسی ۱۵ تا ۱۸ آبان ۱۳۶۱). تهران: مرکز نشر دانشگاهی، ۱۳۶۱. ص ۴۱-۱۳.
- ۶۷ قزوینی، محمد. «راجع به رسم الخط». کاوه، دوره ۳، شماره ۳۴. (مهر ۱۲۸۸). ص ۸.
۶۸. — «رسم الخط فارسی». از کتاب مقالات قزوینی. گردآورنده: عبدالکریم جریزه‌دار. تهران: اساطیر، ۱۳۶۲، جلد اول. ص ۹۹.

(۸۲) مینوی، مجتبی. «بحثی درباب رسم الخط فارسی». سخن، دوره دهم، شماره ۸، (آبان ۱۳۳۸). ص ۸۰۷-۸۰۵.

(۸۳) ——. «چگونه باید نوشت؟ شیوه خط فارسی». سخن، دوره دهم، شماره ۷، (مهر ۱۳۳۸). ص ۶۹۹.

(۸۴) ناطق، ناصح. «تغییر خط، داستانی که ادامه دارد». نگین، سال ۲، شماره ۷، ص ۲۳-۲۲ و ۵۳-۵۵ و شماره ۸، ص ۸-۹ و شماره ۱۰، ص ۴۸-۴۶.

(۸۵) نشر دانش. «درباره خط فارسی». نشر دانش، سال ششم، شماره ششم، (مهر و آبان ۱۳۶۵). ص ۲.

(۸۶) نعمتی، ناظر. «نگاهی گذرا به دبیره فارسی». آدینه، شماره ۱۲، (اول خرداد ۱۳۶۶). ص ۳۴-۳۵.

(۸۷) نفیسی، سعید. «اصلاح فن نویسندگی». دنیای علم، جلد دوم، شماره ۱، ص ۲۸-۳۳ و شماره ۲، ص ۱۶-۱۴ و شماره ۳، ص ۱۰-۹.

(۸۸) نوآزین، ساسان. «پژوهشی درباره دین دبیری». هوست، سال ۲۲، (۱۳۵۰). شماره ۸، ص ۶۲-۶۰.

(۸۹) نیساری، سلیم. «یکسان کردن املاء فارسی». مجموعه خطابه‌ها، شماره ۱۰، (۱۳۵۰). ص ۳۱۲-۲۹۹.

(۹۰) وثوقی، ناصر. «زبان و خط فارسی - چاره اندیشی دبیران». اندیشه و هنر، دفتر یکم، کتاب ششم، (بهمن ۱۳۴۶). ص ۷۰-۶۵.

(۹۱) هدهد، ماهنامه عملی و فرهنگی. «بازهم درباره رسم الخط». هدهد، سال سوم، شماره دهم، (اسفند ۱۳۶۰). ص ۸۹۷.

(۹۲) ——. «نکاتی درباره رسم الخط». هدهد، سال سوم، شماره پنجم، (مهر ۱۳۶۰). ص ۴۵۵-۴۴۹.

(۹۳) هونر، فرود. [مرحوم دکتر محمود ضاعی]. «نثر فارسی دیروز، امروز و فردا». یغما، سال سی ام، شماره یکم، ص ۱۴.

(۹۴) یغمائی، حبیب. «دیکته فارسی یا شیوه نوشتن فارسی». یغما، دوره ۱۷، شماره ۹، (آذر ۱۳۴۳). ص ۳۹۶-۳۹۳.

(۹۵) ——. «سخنی پیرامون روش نگارش فارسی». هنر و مردم، دوره جدید، شماره ۸۵، (۱۳۴۸). ص ۱۳-۱۲.

(۹۶) یوسفی، غلامحسین. «نکته‌هایی در شیوه نثر کنونی». راهنمای کتاب، دوره چهارم، ص ۶۰۹-۶۰۱.

(۹۹) ——. «طرز نگارش فارسی». از کتاب مقالات قزوینی. گردآورنده: عبدالکریم جریزه‌دار. تهران: اساطیر، ۱۳۶۲. جلد دوم. ص ۳۱۱.

(۷۰) کیوان، محمد. «تغییر خط بجای اصلاح املاء». یغما، سال بیست و چهارم، شماره ششم، (شهریور ۱۳۵۰). ص ۳۵۱-۳۵۲.

(۷۱) متینی، جلال. «تحول رسم الخط فارسی از قرن ششم تا قرن سیزدهم هجری». مجله دانشکده ادبیات مشهد، سال چهارم، شماره ۳، (پائیز ۱۳۴۷). ص ۱۳۵.

(۷۲) محبوب، محمدجعفر. «ترغیب به مطالعه و رهبری دانش آموزان به درست نوشتن و درست بیان کردن». سخن، دوره هفدهم، شماره ۶ و ۷، (شهریور و مهر ۱۳۴۶). ص ۶۲۷ و شماره ۸، ص ۷۵۰.

(۷۳) ——. «درباره رسم خط فارسی». هفت هنر، شماره ۲، (تابستان ۱۳۴۹). ص ۱۳-۳.

(۷۴) مشرف الملك، محمد. «نقطه گذاری در خط فارسی». راهنمای کتاب، سال چهارم، شماره نهم، (آذر ۱۳۴۰). ص ۸۳۱-۸۲۶ و ۱۰۱۳-۱۰۰۸.

(۷۵) مقربی، مصطفی. «پیشنهاد برای یکسان شدن رسم الخط فارسی». آموزش و پرورش، جلد ۲۳، شماره ۱۰، ص ۱۵-۱.

(۷۶) ——. «چگونه باید نوشت». سخن، دوره دهم، شماره ۶، (شهریور ۱۳۳۸). ص ۵۷۸.

(۷۷) ——. «شیوه خط فارسی». سخن، دوره یازدهم، شماره ۷، (آبان ۱۳۳۹). ص ۷۳۳-۷۴۶ و ۸۶۷-۸۷۲ و ۱۱۸۳-۱۱۸۲.

(۷۸) معین، محمد. «چگونه باید نوشت». سخن، دوره دهم، شماره ۳، (خرداد ۱۳۳۸). ص ۲۳۵-۲۳۳.

(۷۹) ممیز، مرتضی. «ارتباط بصری شکل یا مفهوم حروف فارسی». تحقیقات روزنامه نگاری، شماره ۲۵ و ۲۶، (۱۳۵۰). ص ۱۴.

(۸۰) مهران، علیرضا [و] شریعت، محمد جواد. «پیشنهادی برای آسانی نوشتن در فارسی». نشریه دانشکده ادبیات و علوم انسانی اصفهان، سال پنجم، (۱۳۴۸). ص ۳۷-۳۱.

(۸۱) مهیار، عباس. «جای پای همزه در رسم الخط فارسی». رشد، آموزش ادب فارسی، سال دوم، شماره ۴ و ۵ (زمستان و بهار ۶۴ و ۶۵). ص ۴۹.

دعوت به همکاری

واحد تولید مرکز نشر دانشگاهی تعدادی طراح و صفحه آرای کتاب را به همکاری دعوت می کند. علاقه‌مندان می توانند به واحد تولید این مرکز مراجعه کنند. [تلفن ۶۲۴۶۵۲]